

II.

Въ Манчестеръ.

На 14/26 септемврия, вторникъ, ние слѣдъ дълги съвѣщания до обѣдъ, рѣшихме въпроса, който ни занимаваше и който ни вълнуваше тъй много, рѣшихме именно единъ отъ насъ да стане да иде въ Манчестеръ, за да се срѣщне съ живѣещитѣ тамъ нѣкои български търговци, до които може да има пристигнали писма за насъ. Казано и свършено. Часа на 2 и 45 минути сжция день азъ тръгнахъ отъ Лондонъ за Манчестеръ, дѣто стигнахъ вечерята на 7^{1/2} и слѣзохъ въ хотелъ Албионъ по прѣпоржка на единъ случаенъ спжтникъ по желѣзницата. Слѣдъ вечеря азъ сѣднахъ та си направихъ програмата за моята дѣятелность на другия день.

На 15/27, срѣда рано, часа още на 7^{1/2}, първата ми работа бѣше да разпитамъ въ самия хотелъ, дѣ мога да намѣря нѣкой отъ българскитѣ търговци. Едно момче отъ хотела ме заведе най-напрѣдъ при г. Вълчова отъ Джумая, съ когото се познавахъ още отъ Цариградъ, както и съ съпругата му, дъщеря на покойния вече Ст. Камбуровъ, нашъ съсѣдъ въ островъ Халки и нашъ домашенъ приятель. Слѣдъ нѣколко приказки г. Вълчовъ, сега и той покойникъ, ме заведе при г. Тотя и Михайлова, съ които работѣше въ Цариградъ моятъ незабравимъ тѣстъ Димитъръ Ив. Гешовъ, като прѣдставитель на извѣстната въ онова врѣме фирма Братия Гешови. Разправихъ на всички, каква е цѣльта на моето дохождане въ Манчестеръ и поискахъ тѣхното съдѣйствие въ тоя случай. Г. Михайловъ, днесъ чиновникъ въ българската Народна Банка въ София, ми обади, че тѣстъ ми му билъ писалъ съ врѣме още отъ Цариградъ за моето трѣгване, както и за мисията ни съ Цанкова, но други писма за